

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 15CoCsp/21/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6623204357
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 06. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Gallo
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2024:6623204357.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jaroslava Galla a členov senátu JUDr. Jaroslava Mikulaja a JUDr. Klaudie Koskovej, v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Prievozská 2, 821 09 Bratislava - mestská časť Ružinov, IČO: 35 724 803, zast.: Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Prievozská 2, 821 09 Bratislava - mestská časť Ružinov, IČO: 53 255 739 proti žalovanému: A. B., narodený XX.XX.XXXX, trvale bytom C. XXX/XX, D. E., o zaplatenie 7.000,- Eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Lučenec č. k. 10Csp/131/2023-106 zo dňa 6. marca 2024,

rozhodol:

- Rozsudok okresného súdu potvrdzuje.
- Žalovanému náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Odvolaním napadnutým rozsudkom Okresný súd Lučenec, ako súd prvej inštancie zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal voči žalovanému zaplatenia 7.000,- EUR s príslušenstvom na tom základe, že právny predchodca žalobcu so žalovaným uzatvorili dňa 28.08.2014 Zmluvu o spotrebiteľskom úvere, predmetom ktorej bol záväzok poskytnúť žalovanému spotrebiteľský úver vo výške 20.767,-EUR, a súčasne záväzok žalovaného vrátiť poskytnutý úver spolu s dohodnutými úrokmi a poplatkami, a to formou 120 mesačných splátok vo výške 293,49 EUR so splatnosťou prvej splátky v 15. deň v mesiaci nasledujúcom po mesiaci, v ktorom bol úver žalovanému poskytnutý, s konečnou splatnosťou úveru 15. 09. 2024. Žalovaný neplnil v stanovených termínoch splátky, čím porušil svoju povinnosť podľa zmluvy, a tak právny predchodca žalobcu vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru ku dňu 02. 06. 2021 a vyzval žalovaného na úhradu dlžnej sumy. Pohládávka žalobcu predstavovala ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti sumu 12.547,26 EUR, ktorá pozostávala z istiny úveru vo výške 12.349,21 EUR, s riadneho úroku vo výške 159,71 EUR, a z neuhradeného poistenia splátok vo výške 38,34 EUR. Žalovaný po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru nevykonal žiadnu úhradu. Súd prvej inštancie vzťah žalobcu a žalovaného posúdil ako spotrebiteľský a právne nárok posúdil podľa ustanovení zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy. Žalobu žalobcu zamietol s odôvodnením, že žalobca nespĺnil podmienky pre zosplatenie úveru z dôvodu absencie predpokladu podľa § 53 ods. 9 v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka (zákon č. 40/1964 Zb., Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov), a teda vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru zo strany právneho predchodcu žalobcu nepovažoval za platné. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP (zákon č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok), podľa ktorého nárok na náhradu trov konania vzhľadom na úspech by mal žalovaný, avšak žalovanému v konaní žiadne trovy nevznikli, preto mu súd náhradu trov konania voči žalobcovi nepriznal.

2. Proti rozsudku okresného súdu podal odvolanie žalobca. K platnému uplatneniu práva podľa ust. § 565 v spojení s ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka uviedol, že plnenie v splátkach je spôsob zaplatenia dlhu, ktorý je výsledkom zmluvnej slobody medzi veriteľom a dlžníkom. Nestotožnil sa s posúdením súdu, v zmysle ktorého si veriteľ môže uplatniť právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka iba v prenesenom časovom rozmedzí, a že právny predchodca žalobcu žalovaného podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka vôbec neupozornil v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka a tiež, že za výzvu podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka nemožno považovať výzvu na zaplatenie dlžnej čiastky úveru zo dňa 01. 12. 2020, keďže táto výzva predchádzala splátke, pre ktorú došlo k zosplatneniu úveru. Podľa názoru žalobcu, výklad zákonných ustanovení tak, ako ich vyložil konajúci súd, je šikanózný, v praxi neuskutočniteľný, a pre postupcu by znamenal nemožnosť vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru. Zdôraznil, že také posúdenie súdu, z ktorého vyplýva, že po tom, ako veriteľ po uplynutí trojmesačnej lehoty odo dňa splatnosti splátky, pre ktorú sa úver zosplatňuje, odošle výzvu podľa ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, počká najmenej 15 dní a medzičasom po odoslaní výzvy v zmysle ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka dôjde k splatnosti ďalšej splátky, tak sa výzva podľa ust. § 53 ods. 9 stáva bezpredmetnou a veriteľ od tohto dňa už nie je oprávnený zosplatniť úver napriek nepretržitému omeškaniu dlžníka, čo z dikcie ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka nevyplýva. Ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka totiž pojednáva len o písomnom upozornení veriteľa voči svojmu dlžníkovi, t.j. upozornenie veriteľa na uplatnenie práva na vyhlásenie splatnosti splátok podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ktoré môže byť vykonané kedykoľvek za trvania omeškania dlžníka, pričom k uplatneniu práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka môže dôjsť najneskôr po uplynutí lehoty 15 dní od predmetného upozornenia a dlžník musí byť celkovo v omeškaní viac ako tri mesiace. Z ustanovení je zrejmé, že spotrebiteľ musí byť upozornený na možnosť uplatniť právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka a zároveň musí byť v nepretržitom trojmesačnom omeškaní so splácaním splátok, pričom za splnenia týchto podmienok môže veriteľ v budúcnosti kedykoľvek v prípade, ak sú tie podmienky naďalej zachované, a teda ak spotrebiteľ naďalej neplní splátky úveru za splnenia podmienok podľa § 565 Občianskeho zákonníka do splatnosti ďalšej splátky úveru, vyhlásiť mimoriadnu splatnosť v súlade s ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Žalobca tiež zdôraznil, že výklad ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ktorým na daný právny stav aplikoval súd, by znamenal, že vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru má dodávateľ možnosť len v prísne vymedzenom časovom období (niekoľko kalendárnych dní) – v období, ktoré by začalo uplynutím troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky, a súčasne po uplynutí aspoň 15 dní od upozornenia dlžníka výzvou v zmysle ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, avšak len do splatnosti najbližšej splátky a následne napriek tomu, že by mal naďalej splnené podmienky podľa ustanovenia § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, by musel opätovne upozorňovať spotrebiteľa, že môže uplatniť svoje právo. V tejto súvislosti poukázal na viacero rozhodnutí súdov, najmä na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Cdo/123/2022 z 30. 01. 2024, z ktorého vyplýva, že veriteľovi sa právo zo zákona obnovuje pri každej ďalšej nezaplatennej splátke, ktorá sa dostane do omeškania viac ako tri mesiace a pri každej splátke je potrebné po troch mesiacoch a jednom dni omeškania začať počítať novú premičiaciu dobu na potencionálny zosplatnený dlh... Podľa názoru žalobcu zo strany veriteľa nedošlo k porušeniu žiadnej zákonnej povinnosti, v dôsledku čoho nemožno súhlasiť so závermi súdu prvej inštancie ohľadom toho, že by uplatnenie práva podľa ust. § 565 Občianskeho zákonníka malo byť neplatným právnym úkonom. Žalobca považuje za nesporné, že v konaní bolo preukázané, že žalovaný bol v čase postúpenia pohľadávky napriek písomnej výzve banky, v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní, a teda bolo preukázané, že zo strany postupcu žalobcu nedošlo k porušeniu ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách, ako ani § 17 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Žalobca je v konaní aktívne vecne legitimovaný. Na základe uvedeného žalobca navrhol, aby odvolací súd zmenil rozsudok okresného súdu a žalobe vyhovel, respektíve ho zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Zároveň si uplatnil náhradu trov konania.

3. Žalovaný sa písomne k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

4. Krajský súd v Banskej Bystrici ako odvolací súd, viazaný rozsahom odvolania (§ 379 CSP), viazaný odvolacími dôvodmi (§ 380 ods. 1, 2 CSP), prejednal odvolanie žalobcu bez nariadenia pojednávania (a contrario § 385 ods. 1 CSP), a rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdil podľa § 387 ods. 1, 2 CSP.

5. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Podľa odseku 2, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého

rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

6. Okresný súd zrozumiteľným a vyčerpávajúcim spôsobom uviedol dôvody, pre ktoré žalobu žalobcu zamietol. Jeho úvahy vychádzajúce zo skutkových okolností, sú logické, legitímne, a právne akceptovateľné. Náležite zistil skutkový stav, a vec správne právne posúdil. Okresný súd sa v odôvodnení rozsudku dôsledne zaoberal námietkami, ktoré opakovane aj v odvolacom konaní namieta žalobca. Nie je preto úlohou odvolacieho súdu, ani účelné tieto opakovane uvádzať. Konanie pred súdom prvej inštancie a pred odvolacím súdom tvorí jeden celok, a určujúca späťosť rozsudku odvolacieho súdu s potvrdzovaným rozsudkom vytvára ich organickú (kompletizuje sudcu) jednotu. V tomto zmysle rozhodnutie odvolacieho súdu v sebe tak zahŕňa po obsahovej stránke aj odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, preto sa obmedzuje len na skonštatovanie správnosti týchto dôvodov, so zdôraznením ďalších dôvodov vzhľadom na odvoláciu námietky žalobcu. Predmetom sporu je nárok žalobcu (ako postupníka, po postúpení pohľadávky postupcu BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, Paríž, Francúzsko po zlúčení so spoločnosťou CETELEM SLOVENSKO, a. s., Bratislava), ktorý má hmotnoprávny základ v pôvodnom právnom vzťahu medzi postupcom a žalovaným. Postupca (Cetelem SLOVENSKO, a. s.) uzatvoril so žalovaným Zmluvu o spotrebiteľskom úvere dňa 28. 08. 2014, ktorou poskytol žalovanému spotrebiteľský úver vo výške 20.767,- EUR, za dojednaných zmluvných podmienok.

7. Predmetom odvolacieho konania bola námietka žalobcu (odvolateľa) o existencii jeho aktívnej vecnej legitímácie vzhľadom na to, že postupca úver zosplatnil v súlade so zákonom, a preto mohol pohľadávku následne platne postúpiť na žalobcu, a teda že dodržal postup upravený v § 53 ods. 9 v spojení s § 565 OZ.

8. Podľa § 53 ods. 9 OZ, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

9. Podľa § 565 OZ, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

10. Odvolací súd konštatuje, že v prípade spotrebiteľských vzťahoch pri skúmaní platnosti či neplatnosti postúpenia pohľadávky zo strany dodávateľa ako postupcu na ďalší subjekt je nutné okrem všeobecných ust. § 524 až § 530 OZ zohľadniť aj osobitnú právnu úpravu vzťahujúcu sa na spotrebiteľské zmluvy, na základe ktorých boli poskytnuté spotrebiteľské úvery. Okresný súd tak vec správne posúdil aj podľa príslušných ustanovení zákona č. 129/2010 Z. z., ktoré sa vzťahovali na postúpenie spotrebiteľského úveru, ale aj všeobecných hmotnoprávnych podmienok platného postúpenia pohľadávky vyplývajúcich z Občianskeho zákonníka. Spotrebiteľský charakter zmluvného vzťahu v spore nebol sporný.

11. Odvolací súd poukazuje na to, že podmienky na vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru zo spotrebiteľskej zmluvy sú upravené v § 53 ods. 9 OZ v spojení s § 565 OZ. Tieto hmotnoprávne podmienky pre platné a zákonné zosplatenie pohľadávky musia byť splnené kumulatívne, pričom ide o dva samostatné právne úkony. Ustanovenie § 53 ods. 9 OZ pred zosplatením úveru vyžaduje písomnú výzvu veriteľa adresovanú a preukázateľne doručovanú dlžníkovi do jeho dispozičnej sféry s upozornením na aktuálny dlh a s výslovným upozornením na možnosť veriteľa požadovať zaplatenie celého zvyšku dlhu naraz, z dôvodu neplnenia si povinnosti dlžníka. Podľa § 53 ods. 9 OZ právo na jednorazové splatenie celej neuhradenej pohľadávky má veriteľ najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky spotrebiteľa. Ustanovenie § 565 OZ ustanovuje, že ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Nakoľko ustanovenie § 53 ods. 9 OZ predstavuje v spotrebiteľských zmluvách lex specialis oproti všeobecnej norme § 565 OZ, je potrebné ustáliť, že právo podľa § 53 ods. 9 OZ môže veriteľ vykonať len po uplynutí zákonnej lehoty, ktorú nemožno skrátiť, ale za predpokladu, že omeškanie s uvedenou splátkou, s ktorou je spotrebiteľ v omeškaní viac ako tri mesiace, trvá. Pred žiadosťou veriteľa na zaplatenie celej pohľadávky sa ďalej vyžaduje, aby veriteľ v zákonom stanovenej lehote, ktorá nesmie byť kratšia ako 15 dní, upozornil spotrebiteľa na uplatnenie tohto práva.

Účinnosť uplatnenia práva podľa § 565 OZ je teda podmienená aj tým, že veriteľ v uvedenej lehote ešte pred uplatnením tohto práva upozornil spotrebiteľa na to, že toto právo využije. Lehota na doručenie upozornenia spotrebiteľovi v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie zosplatenia celej pohľadávky nemusí bez ďalšieho začať plynúť až po tom, ako je dlžník v omeškaní so splátkou 3 mesiace. Podľa § 53 ods. 9 OZ nie je upravená lehota, v ktorej musí veriteľ žiadať právo na predčasné zosplatenie úveru najneskôr; táto je upravená v § 565 OZ, podľa ktorého toto právo môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky a súčasne spotrebiteľ musí byť v omeškaní so zaplatením splátky 3 mesiace, pričom postačuje, aby bol v omeškaní len s jednou splátkou. Veriteľ je časovo limitovaný využitím práva na zosplatenie. Zo splatnosti tejto splátky, ktorá nadväzuje na splátku, od splatnosti ktorej uplynuli 3 mesiace, musí veriteľ právo na zosplatenie uplatniť, inak jeho právo zaniká.

12. Pokiaľ ide o zákonné podmienky vyplývajúce z § 53 ods. 9 OZ v spojení s § 565 OZ na to, aby bolo vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru právne účinné, odvolací súd sa plne stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie, že tieto zákonné podmienky splnené neboli. Žalobca v spore neuniesol dôkazné bremeno preukázania, že postupca ako veriteľ, pred tým, ako si uplatnil právo podľa § 565 OZ, preukázateľne, v zmysle zákonných požiadaviek vyplývajúcich z ust. § 53 ods. 9 OZ, zaslal predchádzajúcu výzvu adresovanú žalovanému, ako dlžníkovi, s výslovným upozornením, že pokiaľ v lehote nie kratšej ako 15 dní nezaplatí omeškané splátky, bude veriteľ oprávnený uplatniť si právo vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru.

13. Z obsahu spisu a vykonaného dokazovania na základe predložených listinných dôkazov odvolací súd konštatuje, že podaním zo dňa 01. 12. 2020, označeným ako „Výzva na zaplatenie dlžnej čiastky úveru“, postupca ako veriteľ upozornil žalovaného (pri výške dlžnej čiastky 920,47 Eur), že pokiaľ nedôjde k okamžitej úhrade omeškaných splátok, „bude požadovať splatenie celej nesplatennej časti úveru vrátene príslušenstva“.

14. Postupca (veriteľ) tiež v podaní zo dňa 02. 06. 2021 „Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru č. XXXXXXXXXXXXXXXX Predžalobná výzva“ oznámil žalovanému, že vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru a ku dňu 02. 06. 2021 sa stal záväzok žalovaného splatný v celom rozsahu. Zároveň vyzval žalovaného, aby uhradil dlh vo výške 12 547,26 Eur na účet spoločnosti.

15. Podľa názoru odvolacieho súdu, nemožno mať za to, že zo strany veriteľa (postupcu) šlo o dodatočne poskytnutú lehodu v zmysle výzvy podľa § 53 ods. 9 OZ, ktorá má predchádzať zosplateniu celého úveru, a ktorá je veriteľom dlžníkovi poskytnutá práve za účelom dodatočného uhradenia zameškaných splátok (nie celého dlhu), aby sa predišlo možnosti veriteľa zosplatiť celý úver. Odvolací súd sa tak plne stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie, že súčasný žalobca nepreukázal, že veriteľ (postupca) výzvu predchádzajúcu zosplateniu celého úveru skutočne a preukázateľne žalovanému, ako spotrebiteľovi, doručil, keďže nepreukázal existenciu takejto samostatnej výzvy. „Výzva na zaplatenie dlžnej čiastky úveru“ zo dňa 01. 12. 2020 nie je upozornením spotrebiteľa, ktoré spĺňa náležitosti podľa § 53 ods. 9 OZ. Okresný súd v tejto súvislosti poukázal na viacero rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ktoré možno považovať za ustálenú rozhodovaciu prax.

16. Na základe uvedeného tak je zrejmé, že postupca nepostupoval v súlade so zákonom, preto nemohol účinne zosplatiť úver v súlade s § 53 ods. 9 v spojení s § 565 OZ, a preto nemohlo následne dôjsť ani k platnému postúpeniu úveru v celosti pred termínom jeho konečnej splatnosti na žalobcu v zmysle § 17 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z.. Odvolací súd sa v tomto smere nestotožnil s právnou interpretáciou žalobcu, ktorú nepovažuje s ohľadom na uvedené za správnu. Okresný súd správne dospel k záveru, že žalobca nie je aktívne vecne legitimovaný, nakoľko nepreukázal existenciu samotnej výzvy ako jednostranného právneho úkonu v zmysle § 53 ods. 9 OZ, preto z tohto dôvodu žalobu správne zamietol.

17. Súd je povinný skúmať podmienky konania počas celého konania. Rovnako skúma aj otázku legitímácie strán sporu ex offa, t. j. aj bez námietky ktorejkoľvek procesnej strany. V danom prípade bolo skúmanie aktívnej vecnej legitímácie žalobcu, na ktorého bola postúpená pohľadávka zo strany postupcu, spojené s povinnosťou súdu skúmať, či boli splnené všetky zákonné podmienky, pričom je irelevantné, že žalovaný bol v konaní pasívny. Súd je povinný skúmať procesnú legitímáciu strán sporu aj bez návrhu, a ak dôjde k záveru o nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu, tak žalobu zamietne v celosti.

18. Správny bol záver okresného súdu, ktorý žalobu zamietol z dôvodu, že žalobca nie je v predmetnom súdnom spore aktívne vecne legitimovanou stranou. Pokiaľ nebolo v spore preukázané platné predčasné zosplatnenie celého úveru, bol potom aj správny záver súdu prvej inštancie, že neboli tým naplnené zákonné predpoklady platného postúpenia pohľadávky vyplývajúce z ustanovenia § 17 ods. 1 písm. b/ zákona č. 129/2010 Z. z., pretože v konkrétnom prípade sa nepostupovala pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru a súčasne nebola postupovaná pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, pretože nedošlo k platnému a zákonnému vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru v dôsledku nesplnenia si povinností postupcu vyplývajúcich z ustanovenia § 53 ods. 9 OZ. Odvolací súd preto napadnutý rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým žalobu zamietol (I. výrok) ako vecne správny potvrdil a v nadväznosti na jeho vecnú správnosť potvrdil aj závislý výrok o trovách konania (II. výrok).

19. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP (ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie) v nadväznosti na § 255 ods. 1 CSP (súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci), podľa ktorých na náhradu trov odvolacieho konania by mal nárok žalovaný ako úspešná strana v odvolacom konaní. Vzhľadom na to, že žalovanému žiadne trovy odvolacieho konania nevznikli, odvolací súd rozhodol, že žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi nepriznáva (viď uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7Cdo/14/2018 zo dňa 28. 02. 2018).

20. Rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
- b) kto ho robí,
- c) ktorej veci sa týka,
- d) čo sa ním sleduje a
- e) podpis.

(§ 127 ods. 1 CSP).

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP).

Strany konania majú možnosť zvoliť si advokáta alebo obrátiť sa na Centrum právnej pomoci so žiadosťou o poskytnutie právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP). Žiadateľ, u ktorého hrozí nebezpečenstvo zmeškania lehoty, môže zároveň so žiadosťou požiadať centrum o predbežné poskytnutie právnej pomoci (§ 11 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z.z.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa predchádzajúceho odseku neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Ak má dovolanie vady podľa § 429 a dovolateľ na výzvu súdu prvej inštancie na odstránenie väd neodstráni vady, následkom neodstránenia väd dovolania je odmietnutie dovolania.